U.S. ELECTIONS 101

คู่มือการเลือกตั้ง สหรัฐอเมริกา

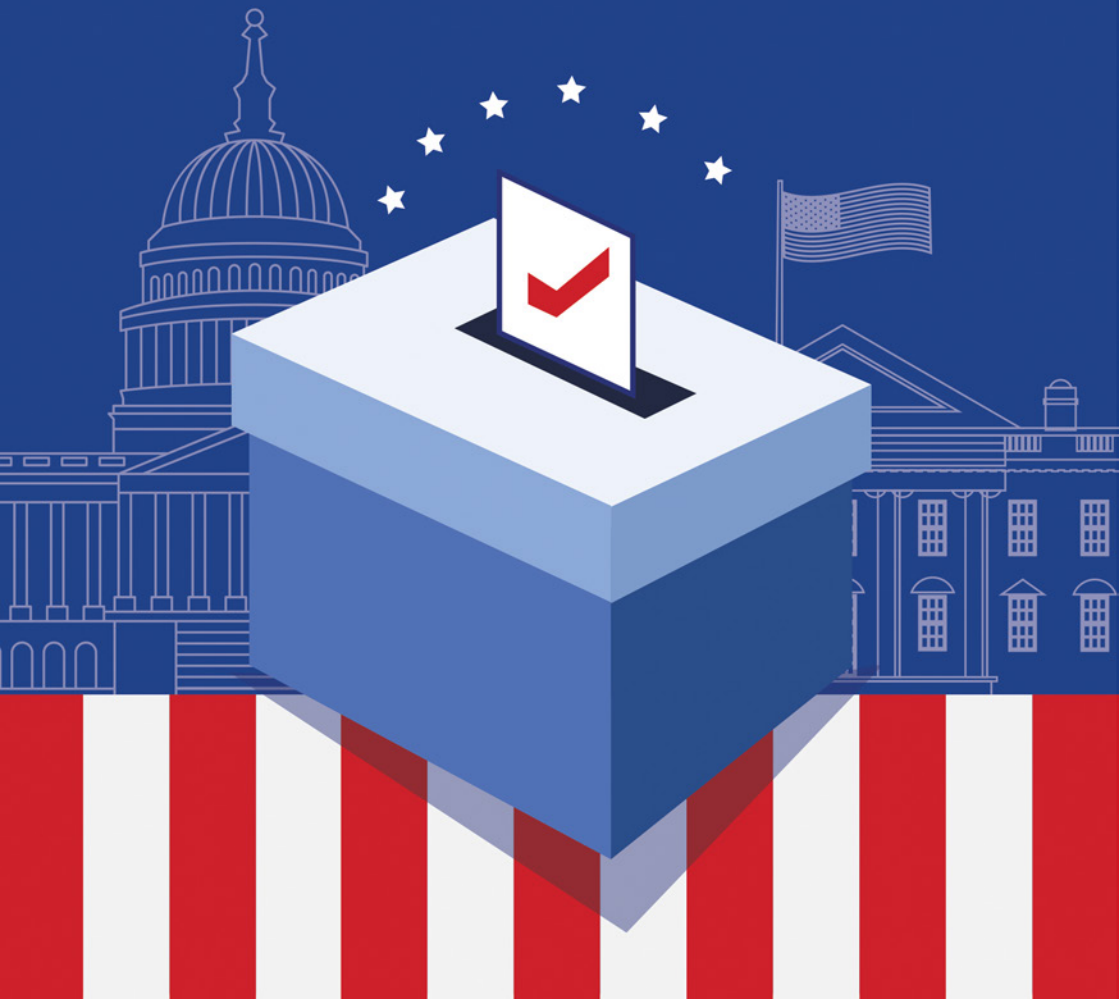

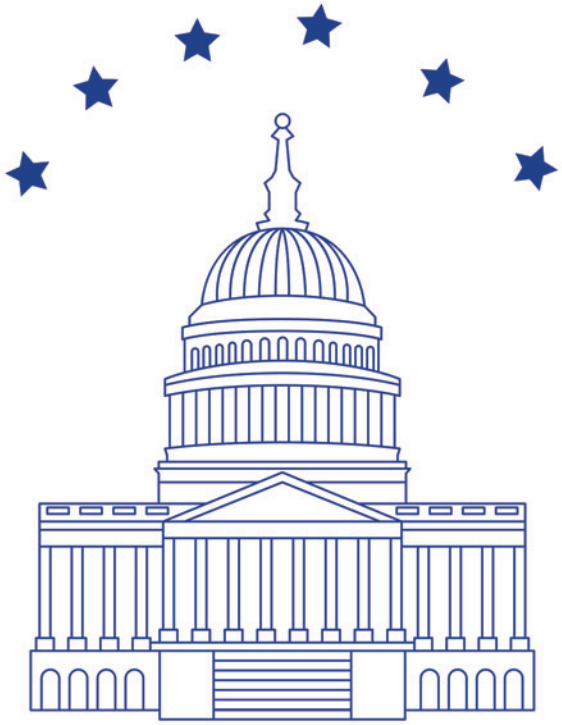

**“การปกครองของประชาชน
โดยประชาชน เพื่อประชาชน
จะไม่สูญสิ้นไปจากโลกนี้”**

– สุนทรพจน์ที่เกตตีสเบิร์กโดย
อับราฮัม ลินคอล์น ปี 2406

U.S. ELECTIONS 101

สารบัญ

ทำไมการเลือกตั้งจึงสำคัญ 1

ใครเป็นผู้ลงคะแนนเสียง 4

การเลือกตั้งจัดเมื่อใดบ้าง 6

เจ้าหน้าที่รัฐตำแหน่งใดบ้างที่มาจากการเลือกตั้ง 9

ทำไมสหรัฐอเมริกาจึงมีพรรคการเมืองใหญ่แค่สองพรรค 11

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งทางการเมืองต้องมีคุณสมบัติอะไรบ้าง 13

ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีได้รับคัดเลือกอย่างไร 15

บุคคลสามารถเป็นประธานาธิบดีได้กี่ครั้ง 18

ชาวอเมริกันลงคะแนนกันอย่างไร 20

ชาวอเมริกันเลือกประธานาธิบดีกันอย่างไร 23

- การเลือกตั้งขั้นต้นและการประชุมคอคัส *26*
- การประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง *28*
- “Swing state” สมรภูมิเลือกตั้ง *30*
- การเลือกตั้งทั่วไป *32*
- คณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี *34*
- การสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง *37*

ทำไมการเลือกตั้ง จึงสำคัญ

การเลือกตั้งอย่างเสรีและเป็นธรรม คือ

และให้โอกาสประชาชนได้มีสิทธิ์มีเสียงในการปกครองตนเองด้วยวิธีที่พื้นฐานที่สุด นั่นคือ การตัดสินใจเลือกผู้ที่จะมาทำหน้าที่ปกครอง

การเลือกตั้งช่วยให้เรามั่นใจว่า การถ่ายโอนอำนาจจะเป็นไปอย่างสันติและเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งจากพลเมืองไปสู่ผู้แทนที่พลเมืองเลือก และจากเจ้าหน้าที่รัฐที่ได้รับเลือกไปสู่ผู้สืบทอดตำแหน่งคนต่อไป

ระบบการปกครองของสหรัฐฯ อาจดูเหมือนซับซ้อน แต่ก็รับรองว่าผู้ลงคะแนนเสียงจะมีสิทธิ์ มีเสียงในการปกครองทุกระดับ

รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ให้อำนาจบางประการแก่รัฐบาลระดับประเทศ (หรือ "รัฐบาลกลาง") และสงวนสิทธิแห่งอำนาจอื่น ๆ สำหรับรัฐแต่ละรัฐและประชาชน

รัฐธรรมนูญกำหนดให้แต่ละรัฐมีรัฐบาลปกครองในรูปแบบสาธารณรัฐ และให้ประชาชนใช้อำนาจของตนผ่านผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง รวมถึงห้ามรัฐละเมิดสิทธิบางประการ แต่นอกเหนือจากนั้นแล้ว รัฐต่าง ๆ ยังคงมีอำนาจค่อนข้างมาก

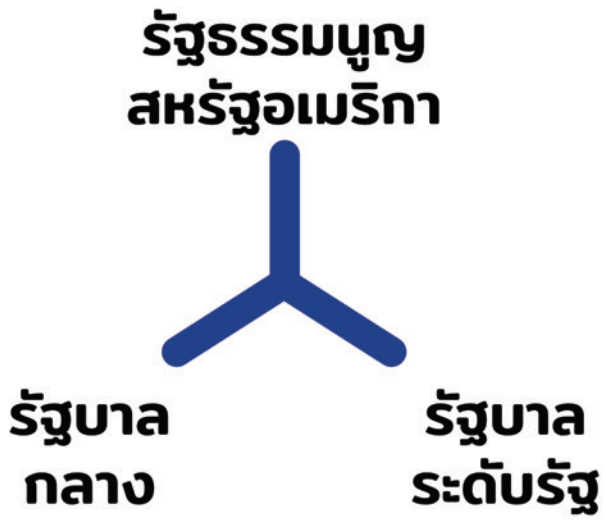

ใครเป็น
ผู้ลงคะแนนเสียง

สติกเกอร์ "ใช้สิทธิ์แล้ว" ในภาษาอังกฤษและสเปน ที่รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐฯ เดือนพฤศจิกายน 2557 (GPA Photo Archive / OSCE)

รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ รับรองว่า พลเมืองสหรัฐฯ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในการเลือกตั้ง

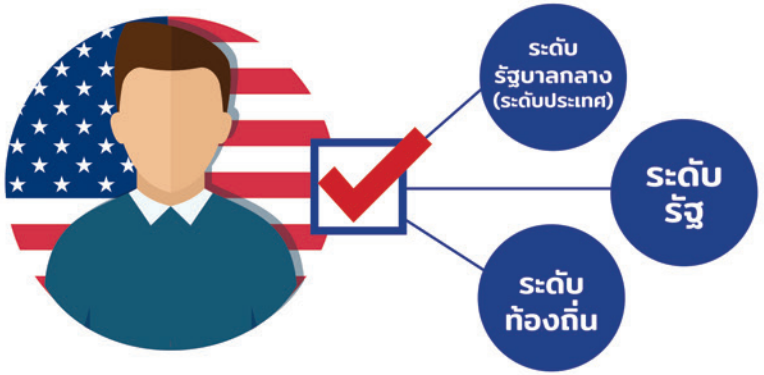

การเลือกตั้ง จัดเมื่อใดบ้าง

การเลือกตั้งตำแหน่งในรัฐบาลกลางจัดขึ้นในปีที่ลงท้ายด้วยเลขคู่ในวันอังคารหลังวันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายน

การเลือกตั้งประธานาธิบดีจัดขึ้นทุก 4 ปี

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง 435 คน จัดขึ้นทุก 2 ปี

สมาชิกวุฒิสภามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 6 ปี

โดยมีการจัดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเพื่อให้มีการเลือกตั้งหนึ่งในสาม (หรืออาจเพิ่มอีก 1 ที่นั่ง) ของจำนวนที่นั่งในสภา 100 ที่นั่ง ทุก 2 ปี

หากวุฒิสมาชิกเสียชีวิตหรือกลายเป็นบุคคลผู้ไร้ความสามารถระหว่างดำรงตำแหน่ง บางรัฐอาจจัดการเลือกตั้งพิเศษเพื่อหาบุคคลมาดำรงตำแหน่งแทน วุฒิสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะอยู่ในตำแหน่งจนสิ้นวาระเดิมของวุฒิสมาชิกคนก่อน ในขณะที่บางรัฐมีกฎหมายระบุให้ผู้ว่าการรัฐสามารถแต่งตั้งบุคคลมาทำหน้าที่แทนจนสิ้นสุดวาระเดิม หรือจนกว่าจะสามารถจัดการเลือกตั้งพิเศษเพื่อหาวุฒิสมาชิกคนใหม่ได้

ผู้ว่าการรัฐส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

ยกเว้นผู้ว่าการรัฐนิวแฮมป์เชียร์และรัฐเวอร์มอนต์ที่ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี

การเลือกตั้งกลางเทอม

เป็นการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นเมื่อประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งมาได้ครึ่งวาระ เพื่อเลือกตำแหน่ง

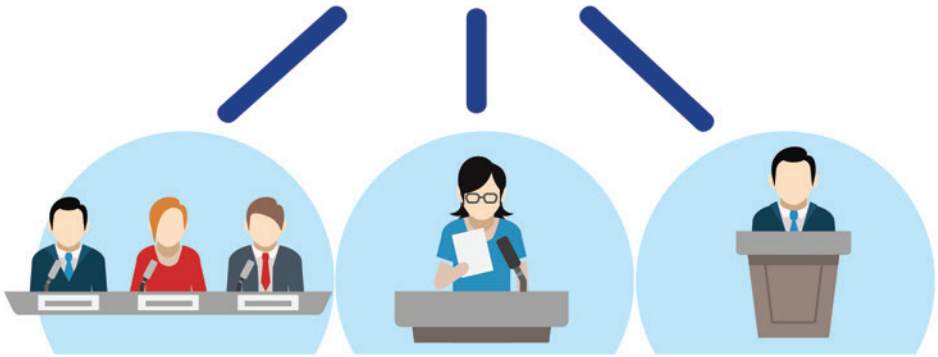

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร | วุฒิสมาชิก | ผู้ว่าการรัฐ

เจ้าหน้าที่รัฐตำแหน่งใดบ้างที่มาจากการเลือกตั้ง

รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ระบุข้อกำหนดสำหรับผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลาง ทว่าทั้ง 50 รัฐก็มีรัฐธรรมนูญและกฎระเบียบว่าด้วยเจ้าหน้าที่รัฐของตนเอง

บ้านหลังหนึ่งบนถนน Jefferson Avenue ในละแวก Uptown เมืองนิวออร์ลีนส์ มีป้ายหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวนมากในศึกชิงเก้าอี้นายกเทศมนตรีภายหลังพายุเฮอริเคนแคทรีนา นอกจากนี้ยังมีป้ายข้อความชวนขำขันว่า "ผู้สมัครเยอะกว่าผู้ลงคะแนนเสียง?" (GPA Photo Archive / Infrogmation of New Orleans)

ระดับประเทศ

เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลางที่มาจากการเลือกตั้งมีเพียง

- **ประธานาธิบดี**
- **รองประธานาธิบดี**
- **สมาชิกสภาคองเกรส ซึz งประกอบด้วย**

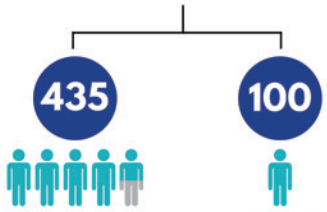

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีสิทธิออกเสียง

วุฒิสมาชิก

ระดับรัฐและท้องถิ่น

ผู้ว่าการรัฐส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ยกเว้นบางรัฐที่เลือกผู้ว่าการรัฐใหม่ทุก ๆ 2 ปี

ผู้ลงคะแนนเสียงในบางรัฐมีสิทธิเลือกผู้พิพากษา ในขณะที่รัฐอื่น ๆ ผู้พิพากษามาจากการแต่งตั้ง บรรดารัฐและท้องที่ต่างก็เลือกเจ้าหน้าที่รัฐหลายพันคนเข้ามาดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ผู้ว่าการรัฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติของรัฐ คณะกรรมการสถานศึกษา ไปจนถึงพนักงานจับสุนัขจรจัด

ทำไม สหรัฐอเมริกา จึงมีพรรคการเมืองใหญ่ แค่สองพรรค

VS

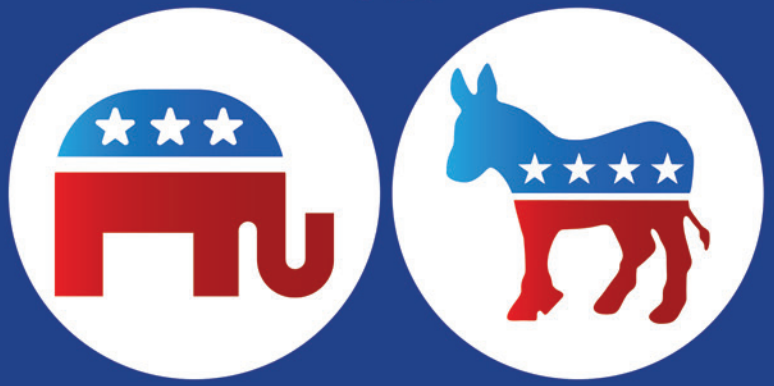

ผู้ร่างรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ไม่ได้คาดคิดว่าจะมีพรรคการเมืองแต่อย่างใด ทว่าเมื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมีจำนวนเพิ่มขึ้นและประเทศขยายอาณาเขตไปทางทิศตะวันตก พรรคการเมืองจึงถือกำเนิดขึ้น ในปัจจุบัน พรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครตมีบทบาทมากที่สุดในกระบวนการทางการเมือง โดยต่างพัฒนามาจากพรรคการเมืองที่ก่อตั้งขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และ 19

โดยทั่วไป สมาชิกพรรคการเมืองทั้งสองจะคุมเก้าอี้ประธานาธิบดี สภาคองเกรส ผู้ว่าการรัฐ และสภานิติบัญญัติของรัฐ โดยตั้งแต่ปี 2395 เป็นต้นมา ประธานาธิบดีทุกคนมาจากพรรครีพับลิกันหรือพรรคเดโมแครตเท่านั้น

ลาและช้าง

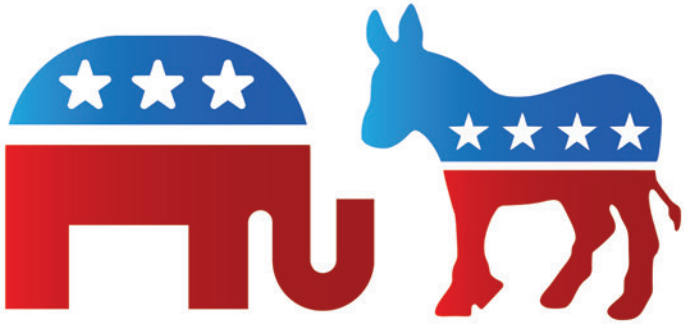

เป็นสัญลักษณ์ของพรรคเดโมแครต และพรรครีพับลิกันมาตั้งแต่ คริสต์ศตวรรษที่ 19

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งทางการเมือง

ต้องมีคุณสมบัติอะไรบ้าง

ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีต้อง

ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีก็ต้องมีคุณสมบัติเดียวกัน และจะต้องไม่เคยดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีมาแล้ว 2 วาระ

ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี เป็นพลเมืองสหรัฐฯ มาแล้ว 7 ปี และมีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ลงสมัครเป็นผู้แทนในสภาคองเกรส

ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปี เป็นพลเมืองสหรัฐฯ มาแล้ว 9 ปี และมีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ลงสมัครเป็นผู้แทน

ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีได้รับคัดเลือกอย่างไร

ในช่วงฤดูร้อนของปีที่มีการเลือกตั้งประธานาธิบดี พรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครต ต่างจัดการประชุมใหญ่ของพรรคเพื่อ

ปัจจุบัน ผู้ที่จะได้รับเสนอชื่อคือผู้ที่ได้คะแนนเสียงส่วนใหญ่จากตัวแทน (delegate) ภายในพรรค และก่อนจะเริ่มการประชุมใหญ่ของพรรค ก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า ผู้ใดจะได้รับเสนอชื่อเป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี

แต่ละรัฐ (รวมถึงดิสตริกต์ออฟโคลัมเบียและดินแดนของสหรัฐฯ หลายแห่ง) จะได้รับจัดสรรว่าจะมีจำนวนตัวแทนเท่าใด

ตัวแทนส่วนใหญ่จะ "สัญญา" ว่าจะสนับสนุน

ผู้สมัครคนใดคนหนึ่งอย่างน้อยที่สุดในการลงคะแนนรอบแรก เป็นเวลาหลายปีแล้วที่การประชุมพรรคไม่มีความจำเป็นต้องลงคะแนนเกิน 1 รอบในการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี

ในการประชุมใหญ่ของพรรครีพับลิกัน 1-4 กันยายน 2551 มีการปล่อยลูกโป่งหลังประกาศตัวแทนชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรค ที่ Xcel Center เมืองเซนต์พอล รัฐมินนิโซตา (GPA Photo Archive / Carol M. Highsmith / Library of Congress)

บุคคลคนหนึ่ง สามารถเป็น ประธานาธิบดีได้กี่ครั้ง

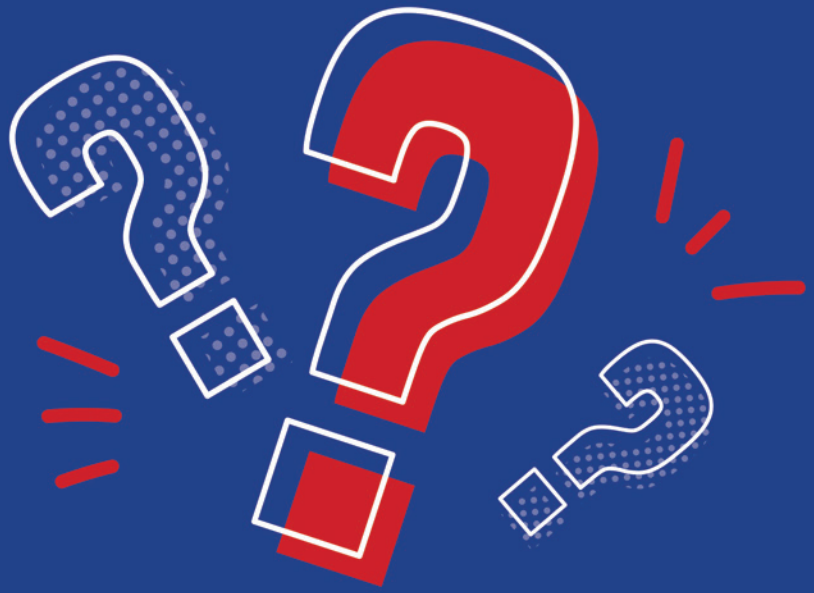

ในปี 2494 มีการรับรองรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 22 ซึ่งห้ามไม่ให้บุคคลได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี

เกินกว่า 2 สมัย

ประธานาธิบดีบารัค โอบามา เมื่อครั้งที่ยังดำรงตำแหน่ง พบกับว่าที่ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ณ ห้องทำงานของประธานาธิบดี 10 พฤศจิกายน 2559 (GPA Photo Archive / Pete Souza / White House)

สำหรับตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ นั้น

ไม่มีการจำกัดจำนวนวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาคองเกรส

ในกรณีที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับรัฐและระดับท้องถิ่น จะมีการระบุไว้ในรัฐธรรมนูญของรัฐต่าง ๆ และข้อบัญญัติขององค์การส่วนท้องถิ่น

ชาวอเมริกันลงคะแนนกันอย่างไร

สำหรับการเลือกตั้งส่วนใหญ่ของสหรัฐฯ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะต้องลงคะแนนเสียงด้วยตนเองที่คูหาเลือกตั้งของทางการ หรือส่งบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์

ลงคะแนนเสียงด้วยตนเอง

ส่งบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์

เนื่องจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการการเลือกตั้งคือหน่วยงานท้องถิ่นในพื้นที่ต่าง ๆ ไม่ใช่หน่วยงานระดับประเทศเพียงแห่งเดียว ดังนั้น แต่ละพื้นที่ก็อาจมีบัตรลงคะแนนและเทคโนโลยีการลงคะแนนต่างประเภทกันได้ แม้จะอยู่ในรัฐเดียวกัน

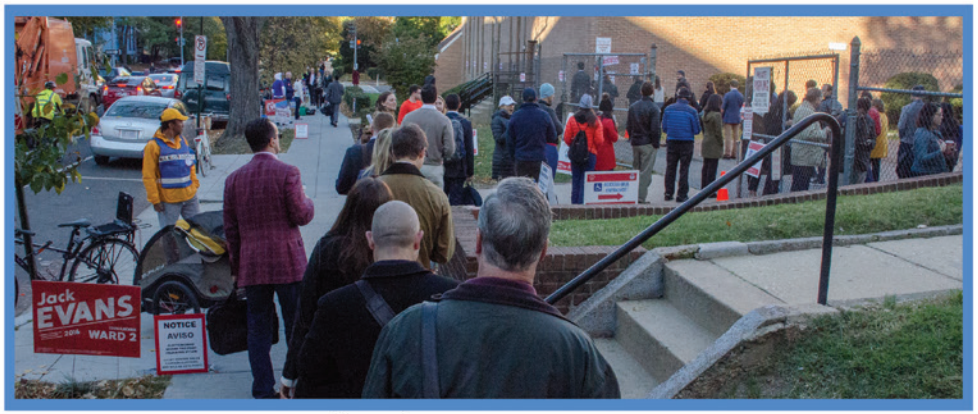

ผู้มีสิทธิออกเสียงต่อแถวเข้าคูหาเลือกตั้ง ซึ่งอยู่ชั้นใต้ดินของคริสตจักรแห่งหนึ่งในชุมชน (GPA Photo Archive / Tim Brown)

แม่คนหนึ่งอธิบายขั้นตอนการลงคะแนนเสียงให้ลูก ๆ ฟัง (GPA Photo Archive / Ken White / Department of State)

ปัจจุบัน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งชาวอเมริกันน้อยคนจะลงคะแนนด้วยวิธีกาเครื่องหมาย "X" ข้างชื่อผู้สมัครบนบัตรเลือกตั้ง

เนื่องจากหลายพื้นที่ใช้ระบบ Optical System ซึ่งผู้มีสิทธิออกเสียงจะลงคะแนนด้วยการระบายทึบวงกลมหรือลากเส้นโยงบนบัตรกระดาษ จากนั้นจึงใส่บัตรในเครื่องนับคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ในขณะที่พื้นที่อื่น ๆ ใช้อุปกรณ์ลงคะแนนเลือกตั้งที่แตกต่างหลากหลาย

ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ หลายรัฐได้เริ่มส่งบัตรเลือกตั้งให้ผู้มีสิทธิออกเสียงก่อนการเลือกตั้ง

รัฐออริกอนและรัฐวอชิงตันดำเนินการเลือกตั้งทั้งหมดทางไปรษณีย์

โดยทั่วไป ผู้ลงคะแนนเสียงที่ไม่สามารถไปที่หน่วยเลือกตั้งจะส่งบัตรเลือกตั้งที่กรอกเรียบร้อยแล้วคืนทางไปรษณีย์

ชาวอเมริกันเลือกประธานาธิบดีกันอย่างไร

เส้นทางสู่การเป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

คุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญของ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี

START

- ✔ เป็นพลเมืองอเมริกันโดยกำเนิด
- ✔ อายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี
- ✔ มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐฯ 14 ปี

1 การเลือกตั้งขั้นต้นและการประชุมคอคัส

คนจำนวนไม่น้อยอยากเป็นประธานาธิบดี และแต่ละคนก็มีแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงานของรัฐบาลที่แตกต่างกัน

กลุ่มคนที่มีแนวคิดคล้ายคลึงกันจะสังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน เป็นที่มาของการเลือกตั้งขั้นต้นและการประชุมคอคัส

ผู้สมัครรับเลือกตั้งจากแต่ละพรรคเดินสายหาเสียงทั่วประเทศ เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกพรรคของตน

2 การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีจากพรรคต่าง ๆ ลงพื้นที่เรียกคะแนนเสียงจากประชาชนทั่วประเทศ

... And I approve this message.

ระหว่างการประชุมนั้น ตัวแทนผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีจะเลือกคู่หูชิงตำแหน่ง (ผู้สมัครชิงตำแหน่งรองประธานาธิบดี)

แต่ละพรรคการเมืองจัดการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตัวแทนผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเพียงคนเดียว

ในการเลือกตั้งขั้นต้น

สมาชิกพรรคออกเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ดีที่สุดเพื่อเป็นตัวแทนพรรคในการเลือกตั้งทั่วไป

ในการประชุมคอคัส

สมาชิกพรรคเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ดีที่สุดจากการอภิปรายและออกคะแนนเสียงหลายครั้ง

ประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งสาบานตนเข้ารับตำแหน่งในเดือนมกราคม

3 การเลือกตั้งทั่วไป

ประชาชนทุกรัฐทั่วประเทศลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีเพียงเสียงเดียว

แต่จริง ๆ แล้วพวกเขากำลังลงคะแนนเสียงให้บุคคลกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า "ผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี"

4 คณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี

ในระบบคณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี แต่ละรัฐมีจำนวนผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีเท่ากับจำนวนตัวแทนของรัฐในสภาคองเกรส

538 ELECTORAL VOTES

Based on 2010 Census 270 VOTES

ผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีแต่ละคนจะลงคะแนนเสียง 1 เสียงหลังการเลือกตั้งทั่วไป และผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง (270 เสียง) จะชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดี

ที่มา: http://kids.usa.gov/president

การเลือกตั้งขั้นต้น และการประชุมคอคัส

การเลือกตั้งขั้นต้น (primary) และการประชุมคอคัส (caucus) เป็นจุดเริ่มต้นของขั้นตอนการเลือกตั้ง

โดยเป็น 2 วิธีที่ใช้เลือกผู้ที่อาจเป็นตัวแทนสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ซึ่งมีกระบวนการจัดการและบุคคลที่มีสิทธิร่วมลงคะแนนแตกต่างกัน นอกจากนี้ อัตราการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงทั้งสองแบบนี้ก็มีความต่างกันมาก

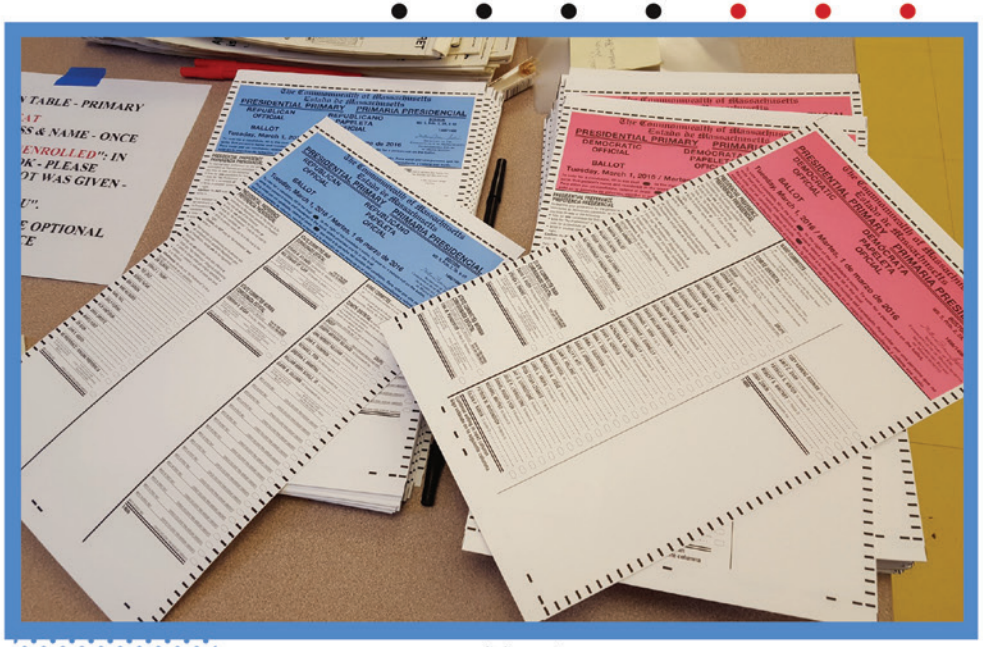

บัตรลงคะแนนการเลือกตั้งขั้นต้นเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในศึก Super Tuesday ปี 2559 ที่รัฐแมสซาชูเซตส์ (GPA Photo Archive / Whoisjohngalt)

การเลือกตั้งขั้นต้นจัดโดยรัฐบาลระดับรัฐ และระดับท้องถิ่น การลงคะแนนเสียงเป็นแบบไม่เปิดเผยชื่อ

บางรัฐจัดการลงคะแนนเสียง เลือกตั้งขั้นต้นแบบ “ปิด” โดยให้ผู้ที่ประกาศตนว่าเป็นสมาชิกพรรคเท่านั้นที่จะร่วมลงคะแนนเสียงได้ แต่สำหรับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งขั้นต้นแบบเปิด ผู้มีสิทธิออกเสียงทุกคนสามารถร่วมลงคะแนนได้ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกหรือไม่เป็นสมาชิกของพรรคก็ตาม

การประชุมคอคัสเป็นการประชุมภายในพรรคการเมืองที่พรรคต่าง ๆ จัดขึ้นในระดับเคานตี เขต หรือเขตเลือกตั้ง

ในการประชุมคอคัสส่วนใหญ่ ผู้ร่วมประชุมจะแบ่งกลุ่มตามผู้สมัครที่ตนสนับสนุน ในตอนท้าย จำนวนเสียงของผู้เข้าร่วมในแต่ละกลุ่มจะกำหนดจำนวนตัวแทนพรรคที่จะออกเสียงสนับสนุนผู้สมัครแต่ละคน

การประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

หลังการเลือกตั้งขั้นต้นและการประชุมคอคัส พรรคการเมืองส่วนใหญ่จะจัดการประชุมใหญ่ขึ้น เพื่อเลือกตัวแทนผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเพียงคนเดียวที่พรรคจะสนับสนุน

ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช และรองประธานาธิบดีดิก เชนีย์ พร้อมด้วยสตรีหมายเลขหนึ่ง ลอร่า บุช และภริยาของรองประธานาธิบดี ลินน์ เชนีย์ ในการประชุมใหญ่ของพรรครีพับลิกัน เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2547 (GPA Photo Archive / Kyle Cassidy)

เกิดอะไรขึ้นบ้างในการประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

การประชุมใหญ่เป็นขั้นตอนการเลือกตัวแทนผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีของแต่ละพรรค และเปิดโอกาสให้พรรคได้ประชาสัมพันธ์บุคคลที่พรรคเสนอชื่อ ตลอดจนบอกถึงความแตกต่างของพรรคกับฝ่ายตรงข้าม การประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองได้รับการถ่ายทอดทางโทรทัศน์อย่างแพร่หลาย และนับเป็นจุดเริ่มต้นของการรณรงค์หาเสียงระดับประเทศเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดี

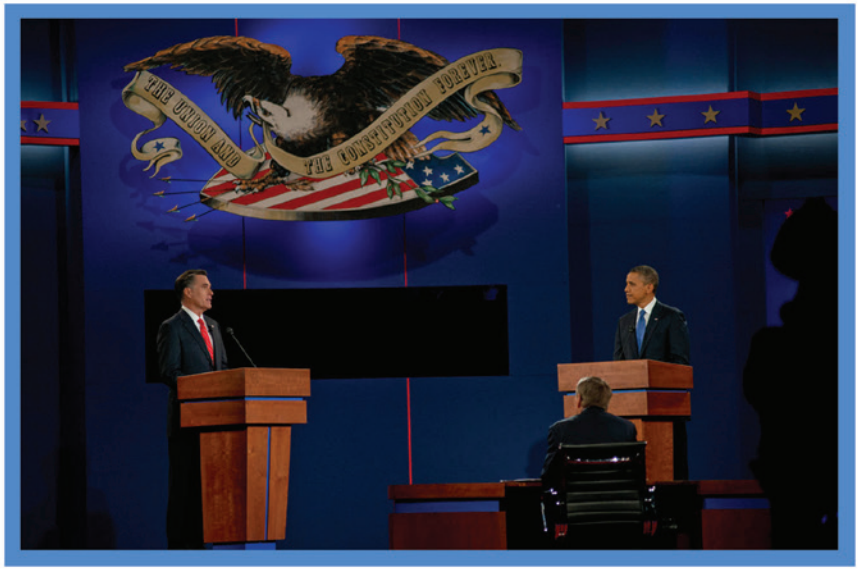

นายบารัค โอบามา และนายมิตต์ รอมนีย์ ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ณ การโต้วาทีระหว่างผู้ชิงตำแหน่งครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2555 (GPA Photo Archive / Scout Tufankjian / Obama for America)

หลังการประชุมใหญ่ ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรคจะเดินสายหาเสียงทั่วประเทศเพื่อปราศรัยถึงจุดยืนและนโยบายของตนให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังอาจร่วมโต้วาทีกับผู้สมัครจากพรรคการเมืองอื่น ๆ ด้วย

"Swing state"สมรภูมิเลือกตั้ง

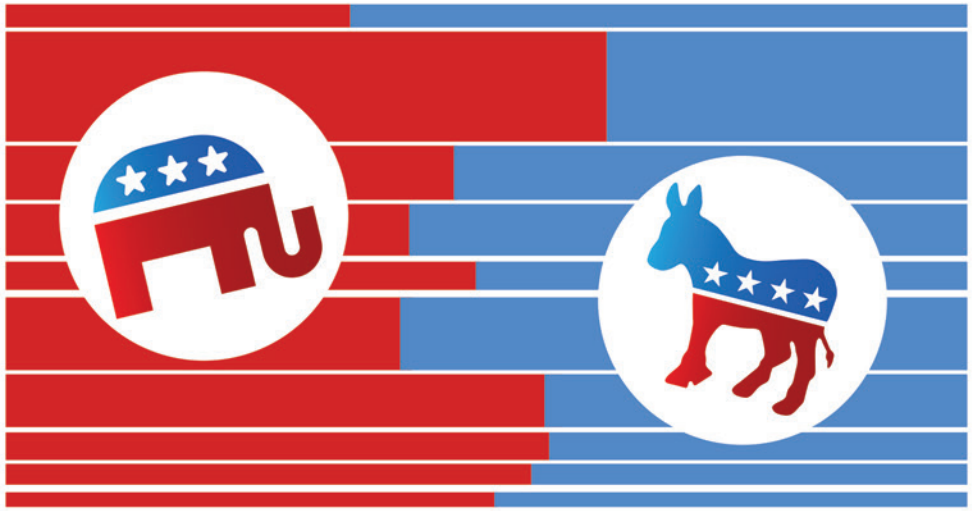

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีเดือนพฤศจิกายนนี้ พรรคการเมืองใหญ่ ๆ ของสหรัฐฯ ต่างหวังที่จะเก็บชัยชนะได้ในหลาย ๆ รัฐ แต่มีรัฐจำนวนหนึ่งที่แต่ละพรรคมีคะแนนสูสีกันเกินกว่าที่จะบอกได้ว่าพรรคไหนจะเป็นผู้ชนะ

รัฐที่พรรคการเมืองได้รับคะแนนสนับสนุนสูสีกันเหล่านี้ หรือที่เรียกว่า Swing state เป็นรัฐที่ประชากรมีความคิดทางการเมืองแตกต่างกันในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

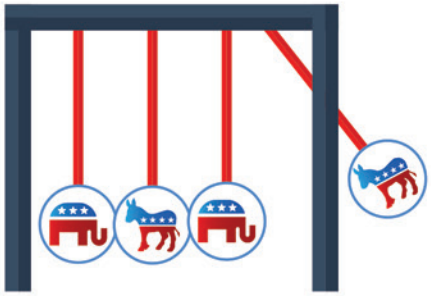

ในช่วงหลายปีมานี้ รัฐเหล่านี้สนับสนุนผู้สมัครจากพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันสลับกันไปมา จึงเป็นสมรภูมิที่ผู้สมัครต่างทุ่มสรรพกำลังการประชาสัมพันธ์ และทีมงานในการหาเสียง

รัฐที่โดยทั่วไปถือว่าเป็น Swing state ได้แก่

แอริโซนา ฟลอริดา มิชิแกน เพนซิลเวเนีย และวิสคอนซิน

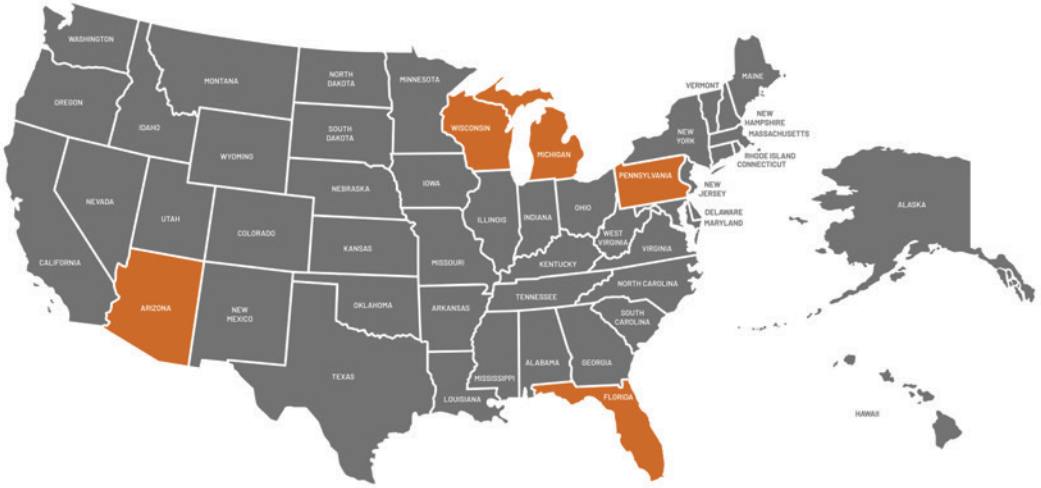

ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญบางคนเห็นว่านอกจากรัฐเหล่านั้นแล้ว ยังมีนิวแฮมป์เชียร์ นอร์ทแคโรไลนา และรัฐอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง เป็น Swing state ด้วยเช่นกัน

การเลือกตั้งทั่วไป

การเลือกตั้งรอบสุดท้ายสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีจำนวนผู้สมัครน้อยจะจัดขึ้นในวันเลือกตั้ง

หน่วยเลือกตั้งล่วงหน้าที่ Bauer Drive Community Recreation Center เมืองร็อกวิลล์ รัฐแมริแลนด์ (GPA Photo Archive / Ben Schumin)

ผู้สมัครชิงตำแหน่งในการเลือกตั้งทั่วไป จะได้รับการเสนอชื่อจาก พรรคของตนเองมาก่อนแล้ว

การเลือกตั้งทั่วไป จัดขึ้นในทั้งระดับท้องถิ่น ระดับรัฐ และระดับประเทศ

ในการเลือกตั้งอื่น ๆ ของสหรัฐฯ ผู้ชนะการเลือกตั้งคือบุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนโดยตรงมากที่สุด อย่างไรก็ตาม คณะบุคคลที่เรียกว่า “ผู้เลือกตั้ง” จะเป็นผู้เลือกประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีแทนประชาชนในกระบวนการที่เรียกว่า ระบบคณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี

ป้ายบอกทางเข้าคูหาเลือกตั้งเป็นภาษาอังกฤษ สเปน และจีน (GPA Photo Archive / Tim Brown)

คณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี

รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการของคณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี ซึ่งเป็นระบบที่สร้างสมดุลระหว่างคะแนนเสียงที่มาจากประชาชนและการออกเสียงโดยสภาคองเกรส

จำนวนของคณะผู้เลือกตั้งในแต่ละรัฐจะเท่ากับจำนวนสมาชิกสภาคองเกรส (ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา) ของรัฐนั้น ๆ ปัจจุบันมีผู้เลือกตั้งทั้งหมด 538 คน ซึ่งในจำนวนนี้มี 3 คนที่มาจากกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ในแต่ละรัฐ พรรคการเมืองจะกำหนดรายชื่อบุคคลที่อาจจะมาเป็นผู้เลือกตั้งพรรคของตนเอง

แผนที่คณะผู้เลือกตั้ง

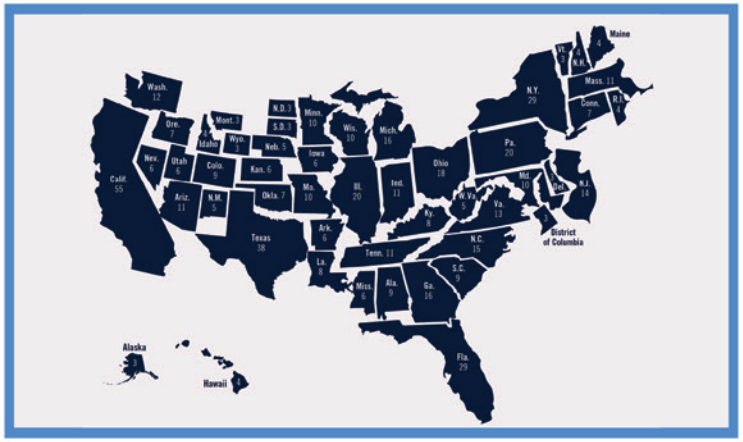

(GPA / State Dept. / J. Maruszewski)

หลังผู้มีสิทธิออกเสียงกาบัตรเลือกตั้งประธานาธิบดี คะแนนเสียงของพวกเขาจะรวมกันภายในรัฐ โดยใน 48 รัฐและกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีที่ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนมากที่สุดจะได้รับคะแนนจากคณะผู้เลือกตั้งทั้งหมดของรัฐนั้น ในขณะที่จำนวนคณะผู้เลือกตั้งของรัฐเมนและเนแบรสกาจะเป็นไปตามสัดส่วนจากคะแนนเสียงของประชาชน

ผู้สมัครจะต้องได้รับคะแนนเสียงจากคณะผู้เลือกตั้งอย่างน้อย 270 คนหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงทั้งหมดจึงจะชนะการเลือกตั้ง

การรณรงค์หาเสียงในทุกรัฐเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สมัคร แม้ในรัฐที่มีจำนวนประชากรและจำนวนคะแนนเสียงของคณะผู้เลือกตั้งน้อย เพื่อให้ได้คะแนนเสียงของคณะผู้เลือกตั้งรวมทั้งหมด 270 เสียง

ผลอย่างหนึ่งของระบบ “winner-take-all” (ผู้ชนะได้รับคะแนนเสียงของผู้เลือกตั้งทั้งหมด) คือ แม้ว่าผู้สมัครคนหนึ่งจะได้คะแนนเสียงของประชาชนทั่วประเทศมากที่สุด แต่ก็อาจจะแพ้การเลือกตั้งได้ เหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นในการเลือกตั้งปี 2559 การเลือกตั้งปี 2543 และอีก 3 ครั้งในคริสต์ศตวรรษที่ 19

โดยมากแล้วจะมีการประกาศตัวเต็งประธานาธิบดีหลังปิดหีบเลือกตั้งในคืนวันเลือกตั้งเดือนพฤศจิกายน แต่คณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีจะมารวมตัวกันในรัฐของตน และลงคะแนนเสียงในกลางเดือนธันวาคม จากนั้นสภาคองเกรสจะนับคะแนนในเดือนมกราคม

หากไม่มีผู้สมัครคนใดได้รับคะแนนเสียงส่วนใหญ่จากคณะผู้เลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรจะออกเสียงเลือกประธานาธิบดีจากผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุด 3 คนแรก และวุฒิสภาจะเลือกรองประธานาธิบดีจากผู้สมัคร 1 ใน 2 คนที่เหลือ

การสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง

ในวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง ว่าที่ประธานาธิบดีและว่าที่รองประธานาธิบดีจะกล่าวคำสาบานตนและเข้าดำรงตำแหน่งอย่างเป็นทางการ

พิธีสาบานตนนี้จะจัดขึ้นทุก ๆ 4 ปี ในวันที่ 20 มกราคม (แต่หากตรงกับวันอาทิตย์ก็จะเลื่อนเป็น 21 มกราคมแทน) ที่อาคารรัฐสภาสหรัฐอเมริกา กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

พิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของนายบารัค เอช. โอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนที่ 44 ณ อาคารรัฐสภา ด้านหน้าฝั่งตะวันตก เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2552 (GPA Photo Archive / Architect of the Capitol)

ว่าที่รองประธานาธิบดีจะสาบานตนเข้ารับตำแหน่งก่อน ต่อมาในช่วงเที่ยง ว่าที่ประธานาธิบดีจะกล่าวคำสาบานตนตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ดังนี้

"ข้าพเจ้าขอสาบาน (หรือ ยืนยัน) อย่างหนักแน่นว่าจะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาด้วยความสุจริต และจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อธำรงพิทักษ์ และปกปักรักษารัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา"

ลิขสิทธิ์ © พ.ศ. 2563 สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย
สงวนลิขสิทธิ์

เนื้อหาโดย
สำนักงานสื่อมวลชนและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ และเว็บไซต์ USA.Gov

สนับสนุนด้านบรรณาธิการโดย
ลิเดีย บาร์ราซา, นีล มูราตะ, คริสเตน แม็คโดนัลด์, สุเพียงพิชญ์ พรฤกษ์งาม, พรอนงค์ สนทนาสัมพันธ์, วิศรุต กิมาพร และธรณ์วรัตย์ เลาจริยกุล

ออกแบบโดย
ลลิสา โชควาณิชย์พงษ์

ตีพิมพ์โดย
บริษัท โรงพิมพ์คลังวิชา จำกัด